

Dopisi.

S Pake. (Lansko leto. Sadjereja.) Ločitev je večidel britka. Redko zapusti kaj dobrega in ni ravno prida. Tudi nam Pačanom je bila ločitev lanskega leta težka, ali spomin, da nam je marsikaj dobrega zapustilo, nas je potolažil. Kupci iz raznih krajev so donesli za jako lepo sadje marsikaj za pod palec, s tem pa si je marsikateri posestnik lahko žalje prejšnjih let blizu pomazal in stare rane ocelil in pri vsem tem nam še je ostalo „oj vinčke“. Njegovi dobri prijatelji so slavnoznani Mozirjani — poprek narodni. So čile glavice in imajo gotovo dober okus, saj radi se oglasijo za dobro vinsko kapljico na Paki, kajti Pačan je Pačan in bo bržkone tudi ostal. Smo se pa tudi predobremu in usmiljenemu Bogu po mogočnosti iskali zahvaliti. Zbirali smo se marsikaterokrat v koristen nauk in dobro vnembo. Branil nam je sicer v to sobo, do katere še takrat ni imel nobene pravice, nekdo in s sitnimi tožbami nagajal budnike ubogih Slovencev, ali ni mu steklo. Kajti neresnica ima kratke noge in kaj si hočemo od sehulvereinlerja boljega pričakovati? Vendar odpustimo mu, saj je v to precej straha in tretpetca prestal, opravil pa le ni nič. Zanimanje za sadjerejo se urno množi. Občina St. Martinska si je celo sama priredila len vrt v sadjerejo namenjen. Neke reve, se vé, da podhujskane so hotele to zabraniti. Pravi se, da je glavni agitator bil človek z dolgim „copom“, pa tak ima kratko pamet, mož mora biti mož. Kdor nima škode, pa hoče drugemu dobro zabraniti, je nevošljivec. Srečna župnija, srečen okraj, koder ne vlada ta nesrečna nevošljivost. Ako Bog nas zdrave ohrani, hočemo velikonočen terek nov sadjerejski vrt slovesno odpreti in se z dobrimi prijatelji in milimi sosedi na veselo uro zediniti. Takrat pa se bo pokalo, se sviralo in pelo na čast in zdravje vsem domoljubnim požrtvovalnim Slovencem, kajti z vsemi takimi živimo v slogi in prijateljstvu vselej, toraj tudi v tem novem letu.

Iz Šaleške doline. (V rla moža.) Dalje časa sem že ni bilo nobenega dopisa v vašem cenjenem listu od naše Šaleške doline. Primoran sem pa torej jaz poprijeti za pero ter narisati nekolike vrstice v zahvalo gosp. Vinku Ježovniku, p. d. Vajdeku. Njega sem že dalje časa sem opazoval ter premišljeval, kaj bi bilo, ko bi njega ne bilo, kam bi se mi kmetje podali z našim blagom. Kdo se bi hotel toliko truditi za mali dobiček! Gotovo bi pa cena padla pri naših pridelkih. Poglejmo si le njegovo delovanje! Koliko prašičev in telet je on že lansko leto na Koroško in na Tirolsko zvozil, koliko pa drugega blaga ter je marsikateri

tisočak nam ubogim kmetom v roke spravil, ko bi ga drugače ne bilo. Kje bi iskali mi denarja? Morali bi večidel zgoraj omenjeno živinico doma poklati. Pa kaj še vse to, večidel se vé, da ima pri nas trgovstvo le nemškutarstvo v rokah. In ravno zategadel še njemu večja hvala gre, ker je on Slovenec, poštenjak ter narodnjak z dušo in telom in če pridejo kakšne volitve, on je eden mej prvih roditeljev naše stranke. Zatoraj moramo pa tudi mi kmetje gledati, da v zahvalo obiskujemo le njegovo gostilno. On bo pa tudi gledal, da se bo le domača kapljica pri njem dobila. To je že tako sedaj pri njem navada. Druga hvala gre pa tudi gospoda Janezu Raku, p. d. Bizjaku in zakaj? Zato, ker je tudi on letos spravil lepe novce nam v roke in sicer za sadje. Kdo bi se tudi bil upal spuščati v tako nevarno trgovstvo in staviti skoro celo svoje imetje v igro? Reci: nobeden! Le on imel je za to dovolj srca ter je tako pomagal nam, da smo potisnili marsikateri novec o žep.

Raznoterosti.

(Vzboljšanje krompirja.) Rani krompir pa tudi pozni ima veliko vodenih snovi v sebi, zato ni tako dober, kakor bi sicer bil. A temu se da pomoči — pri kuhanju, gospodinja naj dene dva lonca na ogenj, v prvem je krompir, v drugem pa čista voda. Kedar je krompir zavrel in se je že blizu čez pol skuhal, odlij z njega vodo pa mu je prilij iz drugega lonca. V tej se naj skuha do cela, potem se odlije tudi ta voda, krompir pa, če je bil surov olupljen, potrese se s soljo in s sekanim peteržiljem ter se vroč postavi na mizo. Dvakrat bolji je. Sicer pa kaže sploh kuhati krompir v dveh vodah, že skuhan pa mrzel krompir postane kakor sveži, če se dene par trenotij v krop.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

Mesta	Pšenica		Rž		Jedmen		Oves		Tursica		Prso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . . .	6	90	7	45	4	80	3	—	5	10	4	73	4	10
Ptuj	6	80	5	12	4	60	3	90	5	05	4	92	3	02
Celje	7	10	5	20	5	37	3	80	4	95	—	—	7	15
Gradec	9	90	7	45	6	75	7	05	6	55	6	72	7	45
Ljubljana . . .	7	—	6	—	4	95	3	—	3	20	—	—	—	—
Celovec	6	83	5	22	4	56	3	24	4	—	—	—	—	—
Dunaj	9	60	7	—	8	50	6	90	6	60	—	—	—	—
Pešt	9	50	7	20	8	40	7	—	6	60	—	—	—	—

nemšk klub napraviti, v njem ne bode prostora za juda. Tako vsaj govore glasila teh mož v Mariboru in Celju ali mi menimo, da velja to le dotlej, dokler noben jud ne pride. — Kakor gre glas, ne ostane noben liberalni nemški poslanec izmed štajarskih drž. poslancev v nemškem klubu ter bodo za nekaj časa divjaki, to je: brez kluba. — Baron Pino, prejšnji poslanec za slov. Velikovski okraj postal je ces. namestnik v Bukovini. Kdo da bode mesto njega voljen za drž. poslanca, še ni gotovo, mogoče je celo, da Slovenci ne bodo volili. Zdi se jim škoda truda, saj jim vlada, katero so doslej slov. poslanci podpirali, ni še v ničem ustregla. Škof v Celovcu je dr. Jos. Kahn, doslej stolni korar v Gradcu. Ako se že ni smel vzeti iz domače škofije, je menda le-ta še najbolji vsaj domá je na Koroškem. — V Ljubljani sta se bila dva nemška turnarja po plesu stepla in še po vrhu redarja, ki ju je prišel mirit, žalila. Sodnija jima pa je sedaj dala na izbiro ali plačati 10 gld. ali pa sedeti 48 ur. Iz Kranjskega gre vsako leto več ljudi v Ameriko, letos bojda že 71 samo iz Novomeškega okraja, od drugod pa še več. Ali bodo našli ondi srečo? — Na Primorskem se nabere letos 1529 mož za stalno vojsko, 153 mož za namestno reservo in najmanj 282 mož brambovcev. — V Trstu je „podporno društvo delavcev“, večina udov je slovanska in se zanima za to društvo že cesarska rodovina. Žitna kupčija pa je v Trstu ponehala skorej do cela in dobivajo tamošnji mlinci iz velike večine žito iz tujih dežel. To je škoda, kajti tako naše domače žito ne more imeti cene. — V Oseku na Slavonskem so si uni teden bili v silnih strahih, kajti bila se jim je kolera prikazala in je kar po 10 do 15 ljudi na dan prišla, sedaj pa je bojda že popustila in zadnjo nedeljo že ni nihče zbolel. — Ogerski minister za finance, grof Szapary je odstopil, predsednik ministerstva pl. Tisza pa je sam zasedel njegovo mesto. Ne verjamemo, da mu bode tu tako šlo od rok, kakor v drugih rečeh. Kjer gre za denar, zapne si žepe še tudi Madjar.

Vnanje države. V Carigradu se pogaja sedaj turški veliki vezir (prvi minister) z Bolgari ter jih hoče spraviti z Rusijo. Doslej še človek ne zapazi, da mož to doseže. — V Macedoniji se pa pripravlja bojda celo ustaja na škodo sedanjim bolgarski vladi. — V Črni gori so vzprejeli prav lepo prvega kat. nadškofa. Celozakolniski metropolit mu je prišel nasproti. — Rusija sedaj le čaka ter se dela, kakor da ji ni nič mari za Bolgarijo, v resnici pa se menda pripravlja za odločilno stopinjo. Ignacijev sili na površje in ta mož pomeni v balkanskih rečeh veliko. — Nemški kancelar, knez Bismark rad kaže na Francosko, češ, da je tam že kakor tik pred veliko vojsko in da ne sme

torej Nemčija držati rok križem. Ker se državne volitve pripravljajo po vsej Nemčiji, služi mu to gotovo dobro za-nje. V kat. okrajih ob reki Rena bodo pa še vse eno prejšnji poslanci izvoljeni, da-si Bismarck napenja vse žile, naj spravi ljudstvo na svojo tir. — Tudi v Belgiji govori se samo o bližnji vojski in vladi se mudi z oboroževanjem. — Angleži so sedaj nekam osameli, nobena država ne vleče z njimi in to je poleg drugih reči še sreča, sicer bi bili že gotovo sredi v vojski, zakaj Anglež bi že kje katero državo bil v vojsko zapletel. — Na Francoskem nosi še vedno general Boulanger, vojni minister, bandero ter se je po mislih Nemcev hudo zagrešil. S čem? Pisal je bojda ruskemu caru, tega pa bi ne smel, kajti kaj bi bilo, ko bi kje cara pregovoril, da bi ne vlekkel več z Nemci ali pa celo, da bi potegnil s Francozi? No prijeten glas bi to že ne bilo za nemška ušesa. Doslej pa še ni sile. — Italija ima že blizu, da gotovo nove ministre, tudi v tem jim hodi za to, na katero stran se naj obrne Italija, ako nastane vojska. Pravi se, da je bila doehmal neka zveza med našo, nemško in italijansko državo, toda nekaterim ni ona po volji in le-ti so tako dolgo rovali, da je prejšnje ministerstvo odstopilo. Izguba na italijanski strani — tam v Massanah — je bila precejšnja. Kakor se vidi iz novejših poročil, je bila še večja, kakor smo v zadnjem listu povedali. Koliko da je vojakov padlo, to število še ni in ne bode menda nikoli zanesljivo. — V Jeruzalem pojde letos več avstrijskih romarjev, izmed Slovencev bode pa težko, če kdo pojde.

Za poduk in kratek čas.

Krški škof.

Te dni smo brali v dunajskih časnikih novico, da so presv. cesar preč. gosp. dr. Jož. Kahn-a, korarja stolne cerkve v Gradcu, imenovali za kneza in škofa krškega ali celovškega. Dr. Kahn je rojen Korošec in se je l. 1839 rodil pri sv. Juriju v Zagrici.

Od leta 1852 je bil gojenec graškega dijaškega semenišča in je v Gradcu, in ne v Celovcu, kakor poroča „Vaterland“, z odliko dovršil gimnazij. Ravno tako izvrstno zgotovil je l. 1864 bogoslovne študije.

Leta 1871. je bil promoviran za doktorja sv. pisma in je postal profesor verozakona na deželni realki v Gradcu. Kot profesor je obiskal na vseučilišči pravoslovna prednašanja, in je te študije tudi dovršil.

Leta 1882 so mu graški škof izročili vodstvo graškega dijaškega semenišča, katero je še obdržal, ko je leto potem od cesarja bil